

κους αὐτῆς, καὶ βαδιζούτης ἐπὶ τῶν προβληθέντων προτάσεων αὐτονομίας, καὶ ἀνεξαρτητοῦ διοικήσεως κλπ. ὡς ἀνωτέρω, θέλει ἐφησυχάσει καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ, ταλαντευόμενον ἀπὸ διαφόρους ὑπονοίας, ὡς εἴρηται. Τοῦ μέτρου τούτου καθυποβαλλομένου ὑπ' ὄψιν τῆς αὐτῆς Παναγιότητος καὶ ἐγκριθέντος, περιμένεται ἡ περὶ τούτου ἀπάντησις ἐφωδιασμένη μὲ τὰς πανηγύρας εὐχὰς τῆς, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ πρὸς περαιοσιν.

» Ὑποσημειοῦμαι δὲ μὲ ὅλον τὸ βαθύτατον σέβας.

» Ἐν Σάμῳ ἐκ τοῦ Διευθυντηρίου τῆ 19 Ἰανουαρίου 1832.

» Ὁ Διευθυντῆς Σάμου

Α. Λυκοῦργος»

Πόσον ὀδυνηρὸν ἦτο οἱ ἀκτιχδάμαστοι Σάμιοι οἱ τοῖς μετὰ μεγίστης φθορᾶς ἀποκρούσαντες τὰς ἀποβάσεις τοῦ ἐχθροῦ, οἱ πολλάκις καταπολεμήσαντες αὐτὸν ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ, παρὰ πάντων πολεμούντων καὶ μόνον ἐπὶ τοῦ Θεοῦ βασιζόμενοι, νὰ κατέρχωνται εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ ἀναγκάζωνται νὰ ἀνεφέρωνται εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῶν γενναίων αἰσθημάτων ἐκείνου, οὔτινος τὴν δύναμιν τοσοῦτον εἶχον ἐκμηδενίσει! Δύναται καταλλήλως τις νὰ ἀπαγγείλῃ ἐν τῇ περιπέτει ταύτῃ τὸ τοῦ Ἱερεμίου.

«Τίς δώση κεφαλῇ μου ὕδωρ, καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων; καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου; Τίς δώη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου, καὶ ἀπελεύσομαι ἐπ' αὐτῶν».

Ὑπὸ τοιαύτας περιπετείας καὶ φοβερᾶς ἀγωνίας παρῆλθε τὸ ἔτος 1831.